

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 24 CZERWCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 13go Czerwca.

z Powodu przybycia J. C. W. Cesarzewicza i Wielkiego Xięcia Konstantyna Pawłowicza z radością wiadomością o zawartym z Francją pokoiu, ta Stolica w przeszły Wtorek była illuminowana — Tegoż dnia zrana Najjaśniejsza Cesarzowa Marya Teodorowna z Wielką Xiężniczką Anną Pawłówną raczyła przybyć z Pawłowska do Pałacu Tauryckiego — W przeszłą środę dnia 10go zrana był zjazd w Pałacu Marmurowym, gdzie przynoszono pozdrowienie Jego Cesarzowskiej Wysokości. — Tegoż dnia o godzinie 11tej było powszechne zebranie w Rządzącym Senacie; gdzie czytany był następny Najwyższy Manifest.

z BOZEY ŁASKI

MY ALEXANDER PIERWSZY
CESARZ Y SAMOWŁADCA.

Wszech Rossyi

i innych, i innych, i innych.

Czynimy Wiadomo Powszechnie

„Burza wojny, od nieprzyjaciela powszechnego pokoju, od nieubłaganego nieprzyjaciela Rossyi, wzniecona, nie dawno srożąca się we wnętrzu Naszey Ojczyzny, dziś przeniesiona w strony nieprzyjaciół, tam się rozbiła — Spełniła się miara cierpliwości Boga, obrońcy prawych! — Wszchemocny uzbroił Rossyą: dby przez nią powrócił swobodę ludom i Państwowi, przez nią podźwignął upadłych — Rok tysięczny ośmsetny dwunasty, pamiętny ranami, które utkwily w piersiach Naszey Ojczyzny, dla zniszczenia złośliwych zamiarów żadnego władzy nieprzyjaciela, wzniosł Rossyą na szczyt sławy, stawil ię całą wielkość w obliczu świata, i założył podstawy oswobodzenia narodów. Z żalem serca i wyczerpawszy wszystkie sposoby do odwrócenia niesprawiedliwej wojny, udaliśmy się do środków siły. Smutną konieczność dobyła Naszego miecza. Godność narodu, który Opatrzność powierzyła Naszey Opiece, niedozwalała złożyć go do pochew, dopóki nieprzyjaciel był na ziemi naszey. — Uroczyste daliśmy to przyrzeczenie — Daliśmy ie nie omamieni blaskiem sławy, nie upoieni żądzą panowania, nie w czasiach szczęścia. — Z sercem czystym złożywszy u ołtarza Przedwiecznego modlitwy nasze, mocno zaufani w Jego sprawiedliwości, i przejęci czuciem prawości naszych myśli, wezwaliśmy go na pomoc — Przedsięwzięliśmy dzieło wielkie — Przy błogostawieństwie Bożem osiągnęliśmy cel zamierzony. Jednomysłność miłych Nam wiernych poddanych, znaioma ich miłość ku Ojczyźnie, utwierdziła nadzieie nasze: Szlachta Rossyyska, ta silna podpora Tronu, na której zawsze opierała się iego wielkość; Służący u Ołtarzów Potężnego Boga, których prawą nauką utwierdzamy się w jego wierze; znakomite przez zasługi kupiectwo, i mieszczanie, nie oszczędzali żadnych ofiar. Skromny włościanin, nie obeznany do tej pory ze szczykiem oręża, orężem bronił Wiary, Ojczyzny i Monarchy. Życie zdawało się mu być małą ofiarą. Uczucie niewoli obce sercu Rosyanina. Nigdy on nie uchylił głowy przed cudzą Władzą — Jeśli się kto odważył nakładać iarzmo — nie uchybiła kara — Jeśli kto niósł oręż do iego Ojczyzny — pokazuje on iego groby! — Tak wynosi Bóg tego, kto mu zaufał — Nieprzyjaciela znikli z przed naszego oblicza — Nie wielu ich zostało, aby o kłesce donieśli — Bóg karze zuchwalce! — Tym czasem nieprzyjaciel przygotowywał nowe uzbroienia;

ieszcze walczące przeciwko Rossyi narody w ziednoczeniu sił zasadały bezpieczeństwo swoje. — Aby zasłonić Ojczyznę od niaazdu nieprzyjaciół, potrzeba było wynieść wojnę z iey granic, i zwycięskie Nasze woyska stanęły nad Wisłą. — Nastal rok tysięczny ośmsetny trzynasty. Narody skloniły ucha na głos prawdy. Ocknęła się przytlumiona kłeskami waleczność — Dusze ich zwały się w iedną. Uzbroienia składały iedno powszechne uzbroienie. — Oporni, zwyciężeni orężem. — Szybki przechód z tryumfu do tryumfu przyprowadził nas nad brzegi Renu — Nieprzyjaciel niechtiał się sklonić do pokoju — Lecz zaledwo przeszedł rok, kiedy on nas uyrzał przed bramami Paryża — Narod Francuski, przeciwko któremu nie mieliśmy nigdy nieprzyjacielskich zamiarów, wstrzymał w ręku Naszym piorun, iuż uderzyć gotowy. Francya otworzyła oczy na otaczającą ją przepaść, zerwała więzy omamienia, i zawstydzita się być narzędziem człowieka żadnego Władzy — Głos Ojczyzny odezwał się w duszy tego Narodu: nastąpił nowy rzeczy porządek — Przywołany na tron prawy Monarcha — Francya zażądała pokoju — Dany on iey, wspaniały i trwały — Pokoy ten, zakład szczególnego każdemu narodowi bezpieczeństwa, powszechney i długiey ciszy, zaręczający niepodległość, utwierdzający swobodę, obiecuię pomysłny byt Europie, i przygotowuię nadgrody godne poniesionych trudów i pokonanych niebezpieczeństw — Wszchemocny położył kres uciskom. On naszą Najmilszą Ojczyznę wstawił na całe następstwo pokoleń. Nadgrodził Nam według serc i żądań Naszych — My, korząc się przed Panem, Dawcą wszelkiego dobra, i zasylając mu z głębi duszy Naszey dziękczynne modlitwy, Rozkazuiemy: W całej obszerności Państwa Naszego złożyć uroczyste modły Bogu Miłosierdzia. Pewni iesteśmy że Rossyja padnie na kolana, i wyleie tzy radości przed tronem Najwyższego — Dano w Paryżu, dnia oimnastego Maia, od Narodzenia Chrystusa tysięcznego ośmsetnego czternastego, Panowania zaś Naszego cztertnastego roku.”

Tegoż dnia, to iest dnia 10go w Kościele Sgo Izaaka odprawione były uroczyste Nabożeństwo w przytomności Najjaśniejszey Cesarzowey Jeymości, i Ich Cesarskich Wysokości, nappierwszych osób w Państwie, i przy zgromadzeniu niezliczonego multwa ludu. Hymn dziękczynienia odśpiewany był przez Metropolite Nowgorodskiego i St. Peterzburskiego Ambrożego, w śród hukn dział i niestannego odgłosu dzwonów.

(z Pocz. Póln.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

W. BRYTANIA.

z Londynu dnia 7go Czerwca n. s. Cała tuteysza Stolica iest w poruszeniu: wszyscy pragną widzieć wiazd Najjaśniejszego Cesarza ALEXANDRA i N. Króla Pruskiego, lubo ieszcze nie masz pewności, czyli ci Monarchowie nie zechcą wiechać incognito, i bez wszelkiego przygotowania. Tymczasem wiele Domów i okien ozdobiono chorągwiemi, na których się wznoszą Rossyyskie i Pruskie orły, i na których także widać trzy lilie Francuskie. Na ulicach prowadzących do mieszkań, gdzie Monarchowie wysiądź mają, ogołocono z dachów wiele domów, dla tego aby więcey widzów obić mogły. Po obu stronach tych ulic powczy przy powozach stoiać, a gdzie miejsce pozwala, zbudowano dla patrzących rusztowania. Na iutro zwołano radę miejską Stolicy, aby ułożyć adres powitania Cesarza ALEXANDRA, i Króla Pruskiego, tudzież aby roztrzygnąć wnioski ofiarowania każdemu z Wo-

dzów wojsk Monarchów Sprzymierzonych, miecza wielkiéy wartości. — Do Dover z obudwoma Monarchami przybyli Xiążę Henryk Pruski, Feldmarszałkowie *Barclay de Tolli* i *Blücher*, Hetman *Platów* i Xiążę *Meternich!* — Wylądowanie nastąpiło w batalach. Dwa pułki gwardyi Angielskiej stały w szeregach od portu aż do miasta *Dover*. — W tym mieście Feldmarszałek *Blücher* był celem szczególniejszego uniesienia. Mieszkańcy zanieśli go na ręku do miasta. Wiele znakomitych Dam żądało pozwolenia, aby mogły ucałować Bohatyrę. Musiał nawet wierzchnią swoją suknią oddać ludowi, który się nią, iak relikwiami, podzielił.

Utrzymują tu, iż Anglia przyymie pośrednictwo Rosyi w traktowaniu o pokoy z Ameryką. Tymczasem słyhać, że *Portugalia* i *Belgium* mocno wyszkami W. Brytanii osadzone będą. Na wyspie *Jor-syce* powiewa wszędzie Flaga Angielska.

Ogłoszono tu korespondencją pomiędzy Królową i Małżonką Xięcia Regenta. Ta ostatnia żąda bydz przytomna na wszystkich uroczystościach, które mają mieć miejsce przy ukazaniu się na Dworze Xiężniczki Karoliny, jéy Córki. — Mówią, że Xiążę *Cumberland* ma się ożenić z Xiężniczką *Solms*, siostrą zmarłej Królowey Pruskiéy. — Rzeczą iest godną uwagi, że pisma publiczne Angielskie coraz żywiej i mocniej ubolewają nad losem Stanów Hiszpańskich *Cortes*.

Jeszcze dnia 2go t. m. oddział kozaków Dońskich z *Dover* przybył do tej Stolicy, i wzniecił powszechną uwagę; pomieszczono ich w koszarach nie daleko miasta. — Przybył tu iuz Xiążę *Oldenburski*, Królewicz *Wirtemberski* i Jenerał *Austriacki Colloredo*. — Przy Cesarzu *ALEXANDRZE* iest Hrabia *Yarmouth*, a przy Królu Pruskim Lord *Karol Bentink* ustanowieni Szambelanami czyniącemi służbę. (z *Gaz. Berlin. i Rysk.*)

FRANCYA.

z *Paryża* 12go Czerwca n. s. W dniu 6 t. m. J. K. Mośe dał audyencją uroczystą w Sali tronowej Deputowanym z Departamentów, na których czele Wice Prezydent *Felix Faulcon*, podziękowawszy Królowi za zawarty traktat pokoju i Konstytucją, w zakończeniu wyraził: iż Naród Francuski całej to szczęście winien będzie Ludwikowi pożądanemu (*le Desiré*). Na to Król odpowiedział: „W tém wszystkiém, coście mi powiedzieli o zasadach Konstytucyynych, widzę ia rękoymią tej iedności, która szczęście Francyi stanowić będzie. Ostatnie słowa Ich mowy mocno mnie wzruszyły. Entuzjazm wiele nadał nazwisk; lecz w nazwisku, które lud Francuski, lud tak znaiomy z miłości do swoich Królów, przez Ich organ mi udziela, i które ia z całego serca przyymię, postrzegam wyraz tych uczuć, które go zawsze z iego Królem łączyły, i które wśród długich moich cierpień, były dla mnie iedyną pociechą” — Na posiedzeniu Izby dnia 7go P. *Lemolteux d' Audier* podał projekt, aby ta odpowiedź Króla, z podpisem Deputowanych, była wniesiona do protokołu, na marmurze wryta, i w Sali posiedzeń postawiona. — Pierwsze zostało przyjęte, drugie do osobney Kommissyi odesłane — Z 5ciu Kandydatów podanych przez Izbę, Król wybrał na Urząd Prezydenta Pana *Lainé*.

O to iest lista 154 Parów, których Król dożywotnie mianował:

Arcy Biskup *Reimski*, Biskup *de Langres*, i *de Chalons* — Z dawnéy Szlachty: Xiążęta (*Ducs*) d' *Uzès*, d' *Elboeuf*, *de Montbazou*, *de Trémouille*, *de Chevreuse*, *de Brissac*, *de Richelieu*, *de Rohan*, *de Luxembourg*, *de Grammont*, *de St. Aignan*, *de Noailles*, d' *Aumont*, d' *Harcourt*, *de Fitz-James*, *de Brancas*, *de Valentinois*, *de Fleury*, *de Duras*, *de Vauguyon*, *de Praslin*, *de la Rochefoucauld*, *de Clermont-Tonnere*, *de Choiseul*, *de Vigny*, *de Croy*, *de Broglie*, *de Laval-Montmorency*, *de Montmorency*, *de Beaumont*, *de Lorges*, *de Croi de Havré*, *de Polignac*, *de Levis*, *de Maillé*, *de Saux-Tavanne*, *de la Force*, *de Castries*, Xiążę *de Poix*, d' *OudeaVILLE*, Xiążę *de Chalais*, Xiążę *de Serent*. — Z nowéy Szlachty: Xiążę *Benewentu*, Xiążęta (*Ducs*) *Placencyi* (*Lebrun*), *de Wagram* (*Berthier*) *Tarentu* (*Macedonald*) d' *Elchingen* (*Ney*) d' *Alboufera* (*Suchet*)

de Castiglione (*Augereau*) Hr. *Gouvion St. Cyr*, Xiążęta (*Ducs*) *de Ragonse* (*Marmont*), *de Reggio* (*Oudinot*) *de Conegliano* (*Moncey*) *de Treviso* (*Mortier*) *de Dantzig* (*Lefebvre*) *de Valmy* (*Kellermann*) *de Cadore* (*Champagny*) *de Feltre* (*Clarke*) — (*Soult*, *Mas-sena*, i *Davoust*, nie są w liczbie)

Hrabiowie: *Abrial*, *de Barral*, Arcy Biskup *de Tours*, Hrabia *Barthelemy*, Kardynał *de Bayanne*, Hrabia *de Beauharnois*, *de Beaumont*, *Berthollet*, *de Beurnoville*, *Barbe-Marbois*, *Boissy d'Anglas*, *Bourlier*, Biskup *Evreux*, Hrabiowie, *de Canclaux*, *Casa-Bianca*, *Chaseloup-Laubat*, *Cholet*, *Clement de Ris*, *Coland*, *Colchen*, *Cornet*, *Cornudet*, d' *Abboville*, d' *Aguesseau*, Hr. *Davoust*, Hrabiowie, *Demort*, *de Croix*, *Dedeley*, d' *Agier*, *Dejean*, *Dembarère*, *Depère*, *Destuis*, *de Tracy*, d' *Harville*, d' *Haubersaert*, d' *Hedouville*, *Dupont*, *Dupuy*, *Emmery*, *Fabre de l' Aude*, *Fontanes*, *Garnier*, *Gassendy*, *Gouvion*, *Hervin*, *de Jaucourt*, *Journu Aubert*, *Klein*, *Lacépède*, *de Lamartilliere*, *Langjuinais*, *Laplace*, *de la Tour-Maubourg*, *Lecoulteux-Canteleu*, *Lebrun*, *de Roche-mont*, *Legrand*, *Lemercier*, *Lenoir-Laroche*, *de l' Espinasse*, *de Malleville*, *de Monbaton*, *de Montesquiou*, *Pastoret*, *Père*, *Perignon*, *Pontecoulant*, *Porcher de Richeburg*, *Rampont*, *Redon*, *St Suzanne*, *St Volier*, *de Segur*, *de Semonville*, Marszałek Hrabia *Serurier*, Hrabiowie *Soullès*, *Shée*, *de Tascher*, *de Thevenard*, *de Valence*, *de Vaubois*, *de Vernier*, *de Vilemancy*, *Vimar*, *Volney*. Hrabiowie *Maison*, *Dessolles*, *Latour-Maubourg*, *Belliart*, *Curial*, *Vio-menil*, *de Vandreuil*, *de Crousol*, d' *Haucourt*, *Margrabia de Clermont-Galleraude* i Hrabia *Karol de Damas*.

Z dawnego Senatu 43 Członkow nie weszło do Izby Parow, między temi 18tu Cudzoziemcow, a 25 rodowitych Francuzow. Znakomitsi następni: *Cambaceres*, *Sieyes*, *Gregoire*, *Dyzez*, *Roger-Ducos*, *Fouché*, *Cochon l'Apparent*, *Dubois-Dubay*, (wszyscy ci dali swą kreskę na śmierć *Ludwika XVI*.) *Garat*, Kardynał *Fesch*, Kardynał *Cambaceres*, *Bourlier*, *Primat*, *Ferino*, Xiążę *Vicencyi*, (*Caulincourt*), *Chaset*, *Curer*, *Garan de Coulen*, *Monge*, *Chaptal*, *Francois de Neufchateau*, *Guehenenc*, *le Jeas*, *Roederer*, i *Villetard*.

Mówią, iż gdy były Wice Król Włoski kazał się oznaymić Ludwikowi XVIII. pod imieniem Hr. *Beauharnois*, Król meldującemu rzekł, *niech weydzie Xiążę Eugeniusz*. — Złotgi z *Barcellona* i *Tortozy*, ostatnie wojska z *Hiszpanii*, powróciły już do *Francyi* — Dnia 27go Maja, z portu *Toulon*, pod wodzą Kontr Admirala *Cosmao* wyszła Królewska eskadra, dla zabrania wojsk Fran: z *Corfu* i z wysp *Johskich*. — Zolnierze Francusey rodem z *Belgium* powracają do oyczyzny — Oficerom zostawiono wolność zostać w służbie Fran: lub powrócić do domow — Rozkazem Królew: zalecono, aby w czasie wojny między *Anglią* i *Ameryką*, nie uzbraiano w portach Francuskich żadnego okrętu Mocarstw toczących wojnę, i że Francuzi do podobnych uzbroień nie mogą mieć uczestnictwa.

Na posiedzeniu uroczystém dnia 4go Czerwca, któreśmy w przeszley gazecie opisali, Minister Stanu *Ferrand* przeczytał deklaracją Królewską i zasady *Konstytucyine*, w następnéy osnowie:

Ludwik z Bożey Łaski Król Francyi i Nawarry. Tym wszystkim którzy niniejsze czytać będą Nasze podzrowienie.

„Opatrzność Boska, powoławszy Nas po długim oddaleniu na powrót do Naszych Kraiów, włożyła na nas wielkie obowiązki. Pokoy był pierwszą potrzebą naszych poddanych; pracowaliśmy bez odpoczynku nad tém dziełem; i ten pokoy, który równie dla Francyi, iak dla reszty Europy zapewnia byt pomyslny, został iuz podpisany. Terazniejszy położenie Naszego Państwa, wymagało Zasad *Konstytucyynych*; przyrzekliśmy ie i dziś ogłaszamy. Zważyliśmy, że chociaż we Francyi cała publiczna władza spoczywała w ręku Króla, iednakże nasi poprzednicy niewahali się w iéy wykonaniu, według okoliczności czasu, dozwalac pewnych modyfikacyi. Tym sposobem gminy i miasta winny swoje swobody Ludwikowi *Orytemu*; Ludwikowi *Świętemu*, *Filipowi IV*, zwanemu *Pięknym*, winny potwierdzenie i roz-

szerzenie swoich przywilejów. Porządek Sądownictwa przez prawa Ludwika XI, Henryka II, i Karola IX. został wprowadzony i rozwinięty; a Ludwik XIV. władał wszystkimi częściami publicznej Administracji przez rozmaite rozrządzenia, których praktycznego użytku nic dotąd nieprzewyższyło. Poczytujemy więc sobie za obowiązek wzorem Królów poprzedników naszych, dać szczególniejsze baczenie na skutki szerzącego się oświecenia, na nowe związki, które wprowadził postęp w stowarzyszeniu Cywilnym, na to dążenie, iakie umysł ludzki od puł wieku otrzymał, i nakoniec na ważne przemiany, które stąd wyniknąć musiały.

„Przekonani iesteśmy, iż żądanie *Zasad Konstytucyjnych* przez Naszych poddanych oświadczone było istotną potrzebą; lecz nie wprzód usłuchaliśmy tego życzenia, aż kiedyśmy przedsięwzięli wszystkie środki ostrożności, aby te zasady były godne nas i narodu, któremu panować, iest dla nas chlubą. Światli Mężowie z pierwszych Władz Stanu połączyli się z Kommissarzami naszej Rady i pracowali nad tém ważnym dziełem.

„Przeświadczeni, że wolna i Monarchiczna Konstytucya odpowiadać będzie naylepiej oczekiwaniu *Europy*, niepowinniśmy byli razem zapomnieć, że Nasz pierwszy obowiązek ku Naszym ludom, dla ich własnego dobra, nakazuje nam utrzymać prawa i przywileje tej Korony. Tuszyliśmy bez obawy, że Nasz Narod, doświadczeniem nauczony, łatwo uzna, iż Naywyższa Władza Stanu sama tylko może użyzyć nowym ustawom tej siły, trwania i godności, które są iey właściwym udziałem, i że wtenczas tylko kiedy mądrość Króla iednoczy się dobrowolnie z życzeniem Narodu, zasady Konstytucyjne mogą mieć swoją powagę; lecz gdy przemoc słabemu Rządowi wydziera zezwolenie, naówczas wolność publiczna nie mniejszém, iak tron, niebezpieczeństwem bywa zagrożona. Szukaliśmy nakoniec tych zasad Konstytucyjnych w charakterze Narodowym Francuzów i w szanownych pomnikach wieków upłynionych. Jakoż w przywróceniu godności Parów uyrzeliśmy prawdziwie Narodowe ustanowienie, które pamięć przeszłości z terażniejszymi nadziejami iednoczy, i dawne wieki łączy z nowymi. Izba Deputowanych zastępuje owe dawne Zgromadzenia *Marcowego i Maiowego* pola, iako też ową *Izbę trzeciego Stanu*, która tak często gorliwości swojej o dobro ludu, a razem wiary i poszanowania ku swoim Królom, dawała dowody. Tak więc starając się połączyć ogniwa tego łańcucha, który smutne obląkania zerwały, staraliśmy się naprzód z umysłu naszego oddalić pamięć na te wszystkie nieszczęścia, iakich Oyczyzna w czasie naszej nieobecności doznała; chcieliśmy ie wymazać z naszej duszy, iakbyśmy żądali, aby z Książki Historii wymazane były. Szczęśliwi, że się znowu znajdujemy na łonie Wielkiej Familii, nie możemy inaczej odpowiedzieć tak licznym dowodom miłości, iak obracając do tego ludu słowa pokoiu i pocieszenia. Naydroższém życzeniem naszego serca iest, aby wszyscy Francuzi żyli iak bracia, i ażeby żadne gorzkie przypomnienie, nie mogło zmącić tej spokoyności, iaką uroczysta, dziś przez nas podana Konstytucya, zaręczać będzie.

„W zapewnieniu o naszych dobrych zamiarach, i wzmocnieniu świadectwem własnego sumnienia, obowiązuemy się w obliczu tego Zgromadzenia być wiernymi tym zasadom Konstytucyjnym, i zostawiamy sobie zaprzysiędz utrzymanie ich, z nową uroczystością przed ołtarzem tego, który na iedney szali waży Królów i poddanych.

„Z tego powodu, z zupełną wolnością i bynajmniej nie ograniczeni w wykonaniu naszej Królewskiej Władzy, tak za siebie, iako i za naszych Następców, daliśmy i uchwalili na zawsze naszym wiernym poddanym następne Konstytucyjne zasady.

Prawo Cywilne Francuskie.

Art. 1) Przed obliczem prawa wszyscy Francuzi, iakikolwiek tytuł i stopień miećby mogli, są sobie wzajemnie równi. 2) Przykładają się oni bez różnicy do ciężarów krajowych w stosunku posiadanego majątku. 3) Mają wszyscy równy wstęp do Cywilnych i wojennych urzędów. 4) Ich osobiste bezpieczeństwo iest w równej mierze zapewnione; nikt

nie może byc Sądownie ścigany ani uwięziony, wyjąwszy przypadki oznaczone przez prawo i w przepisanej formie. 5) Każdy z równą wolnością wyznaje swoją Religiją, i dla swojego obrządku doznaje równej opieki. 6) Katolicko - Apostolsko - Rzymska Religija iest Religiją Stanu. 7) Słudzy Katolickiego i innych Chrześciańskich Kościołów, ze skarbu tylko Królewskiego otrzymują swoją płacę. 8) Francuzi mają prawo ogłaszać drukiem swoje mniemania, ile te stosują się do prawa, które powściągać powinny nadużycia tej wolności. 9) Wszelka własność, bez żadnego wyjątku, tak nazwanej własności narodowej, iest nietykalna; albowiem prawo nie czyni żadney między obudwoma różnicy. Kray może żądać ustąpienia jakiey własności, w celu powszechnego i prawnie okazanego dobra, jednakże nie inaczej, tylko za poprzedniczym wynagrodzeniem. 10) Wszystkie poszukiwania względem mniemań i zdań, w czasach przed powróceniem terażniejszego Rządu, są zakazane. Podobnież zapomnienie zaleca się Sądom i wszystkim mieszkańcom. 11) *Konskrypcya* iest uchylona; sposob rekrutowania siły lądowej i morskiej będzie oznaczony przez prawo.

Formy Rządu Królewskiego.

13) Osoba Króla iest nietykalna i święta. Jego Ministrowie są odpowiedzialni. Królowi samemu należy władza wykonawcza. 14) Król iest naywyższą głową narodu; daie rozkazy sile lądowej i morskiej; wypowiada wojnę, zawiera traktaty przymierza, pokoju i handlu; mianuje do wszystkich publicznych urzędów, i wydaie ustawy i rozrządzenia potrzebne do wykonania praw i bezpieczeństwa Stanu. 15) Władza Prawodawcza wykonywana będzie wspólnie przez Króla, Izbę Parów i Izbę Deputowanych z Departamentów. 16) Król podaje projekt do prawa. 17) Projekt do prawa według upodobania Królewskiego może byc podany Izbie Parow, albo Izbie Deputowanych, wyjąwszy prawa podatkowe, które naypierwej do Izby Deputowanych podane byc muszą. 18) Każdy projekt do prawa ma byc wolnie roztrząsany i większością głosow w każdej Izbie przyjęty lub odrzucony. 19) Izby mają przywilej prosić Króla o projekt do prawa, w jakimkolwiek przedmiocie; i oświadczyć mu, jaka, podług ich zdania, treść prawa byc powinna. 20) Prozbę tę zanieść może każda Izba, nie wprzód jednak, aż gdy taka na tajnym posiedzeniu Zgromadzenia uchwalona została; i wtenczas nawet Izba projektująca, dopiero po upłynieniu dni 10, projektu swego drugiej Izbie udzieli. 21) Gdy projekt od drugiej Izby przyjęty zostanie, ma byc przelozony Królowi: jeśli zaś ten go odrzuci, tedy już na tém posiedzeniu powtórnie podanym byc nie może. 22) Król sam utwierdza (*sandionne*) prawa i ogłasza je. 23) Przy wstąpieniu na tron Króla lista cywilna na całe trwanie jego panowania przez pierwsze Prawodawcze Zgromadzenie ustanowiona będzie.

o Izbie Parow.

24) Izba Parow iest istotną częścią Władzy Prawodawczej. 25) Król zwołuje ją razem z Izba Deputowanych z Departamentów. 26) Każde Zgromadzenie Izby Parow, któreby się odprawiło nie w czasie posiedzeń Izby Deputowanych, albo któreby od Króla nakazaném nie było, iest przeciwne prawom i żadne. 27) Mianowanie Parow Francyi należy do Króla. Ich liczba nie iest określona: Król może tytuły ich dostojności odmienić, i podług swey woli ogłosić je dożywotniemi albo też dziedzicznymi. 28) W 25ciu latach wieku Parowie mają wstęp do Izby, ale dopiero w 30tu latach głos stanowiący. 29) W Izbie Parow przydnie Kanclerz Francyi, a w jego nieobecności Par mianowany przez Króla. 30) Członkowie Familii Królewskiej i Xiążęta krwi są Parami z prawa urodzenia; miejsce ich iest zaraz po Prezydencie, ale przed 21szym rokiem wieku nie mają stanowiącego głosu. 31) Xiążęta tylko za wyraźnym rozkazem Króla, który on na każdą sessyą przez poselstwo czyni wiadomym, mogą mieć wstęp do Izby; inaczej wszystko, coby się w ich przytomności dziać mogło, iest nieważnym. 32) Deliberacye Izby Parów dzieją się bez świadkow. 33) Izba Parow roztrząsa występki wielkiej zdrady i zamachu na spokoynosc publiczną, co prawo dokładniej ma okryść. 34) Zaden Par nie może inaczej byc przytrzyma-

ny i w kryminalnych przypadkach sądzony, tylko za wyrokiem Izby.

o Izbie Deputowanych z Departamentow.

35) Izba Deputowanych składa się z osób wybranych przez Kollegia Obiercze, których organizacja przez prawo ustanowiona będzie. 36) Każdy Departament tyleż wysyłać ma Deputowanych, ile pierwey. 37) Deputowani będą na lat 5 wybierani, tak że Izba corocznie piątą częścią odnowiona będzie. 38) Zaden Deputowany nie może mieć wstępu do Izby, jeżeli nie ma lat 40tu, i jeżeli nie płaci 1000 frankow podatku prostego. 39) Gdyby w którym Departamencie nie było 50ciu osób ten wiek mających i płacących 1000 frankow podatkow prostych, tedy ich liczba ma być uzupełniona przez tych, którzy najbliżey w płaconych podatkach do 1000 frankow przystępują, i ci równie jak pierwsi mają prawo być wybranemi. 40) Wybierający, którzy do mianowania Pełnomocnikow są upoważnieni, nie mają głosu, jeżeli nie płacą 300 frankow prostego podatku, i nie mają najmniey lat 30ści wieku. 41) Prezydenci w Kollegiach Obierczych mianowani będą przez Króla, i tém samém są Członkami Kollegium. 42) Najmniey połowa Deputowanych będzie wzięta z tych osob, zdolnych być wybranemi, którzy swój polityczny pobyt mają w Departamencie. 43) Prezydent Izby Deputowanych będzie mianowany przez Króla z listy 5ciu Członkow przedstawionych przez Izbę. 44) Posiedzenia Izby Deputowanych są otwarte; ale żądanie 5ciu Członkow jest dostatecznym powodem, aby się Izba w tajemny wydział zamieniła. 45) Izba dzieli się na Biura dla rozważania planow, przez Króla przedłożonych. 46) Zadne poprawienie prawa nie może mieć miejsca, jeśli przez Króla projektowane Komitetowi, do Biar przesłane i tam roztrząśnione nie zostanie. 47) Do Izby Deputowanych przychodzą na przód wszystkie projekta podatkow; dopiero, gdy od niej przyjęte będą, mogą być udzielone Izbie Parow. 48) Zaden podatek nie może być ustanowiony i wybierany, jeżeli przez obie Izby przyjęty i od Króla potwierdzony nie będzie. 49) Podatek gruntowy ustanawia się tylko na rok jeden; podatki uboczne (*Indirectes*) mogą być na lat kilka naznaczone. 50) Co rok zwołuje Król obie Izby; odracza je i może rozwiązać Izbę Deputowanych z Departamentow; lecz w tym przypadku jest obowiązany w trzech miesiącach zwołać nową. 51) Zadne osobiste uwięzienie nie może być wykonane na Członku Izby, tak w czasie posiedzeń, jakoteż sześć tygodniami przed i po posiedzeniu. 52) Zaden Członek Izby w czasie posiedzenia nie może być w sprawach uczynkowych ścigany i uwięziony (wyjąwszy przypadek gorącego uczynku) chyba Izba oskarżenie przyjęła. 53) Zadna proźba tak do jedney, jako i do drugiey Izby nie może być inaczej jak na piśmie podana. Prawo zabrania zanosić ją osobiście od kraty Zgromadzenia.

o Ministrach.

54) Ministrowie mogą być Członkami Izby Parow albo Izby Deputowanych. Oprócz tego do jedney i do drugiey wstęp mają i za oświadczeniem żądaniem głos ma im być udzielony. 55) Izba Deputowanych ma prawo oskarżenia Ministrow, i zapoznania ich przed Izbę Parow, która sama tylko sędzić ich może. 56) Tylko za zdradę i nadużycia w urzędowaniu (*Concussions*) oskarżeni być mogą. Osobne prawa opiszą rodzaje tych występkow i sposob poszukiwania za nie:

o Sądownictwie.

57) Wymierzanie sprawiedliwości pochodzi od Króla; Sądownictwo będzie sprawowane w jego Imieniu przez Sędziow, których on mianuje i przeznacza. 58) Mianowani przez Króla Sędziowie nie mogą być złożeni. 59) Zwyczajne teraz wyższe i niższe Sądy zachowują się w swoim stanie. Tylko na mocy prawa może w tém zayść jaka odmiana. 60) Teraznieysze ustanowienie Sądow handlowych będzie utrzymane. 61) Równie też utrzymują się Sądy Pokoju. Sędziowie pokoju, chociaż od Króla mianowani, mogą być jednak złożeni. 62) Nikt nie może być wyjęty z pod swego naturalnego Sędziego. 63) Nie mogą być więc odtąd ustanawiane żadne nadzwyczajne Kommissye i Trybunały. Trybunał jednak, nazwany rewotalnym, gdyby przywrócenie jego potrze-

bném się okazało, wyłącza się z pod tego prawidła. 64) W sprawach kryminalnych proces odbywa się publicznie, ile ta publiczność nie byłaby szkodliwą porządkowi i dobrem obyczajom; w tym razie Trybunał oświadcza to swoim postanowieniem. 65) Ustanowienie przysięgłych (Jury) utrzymuje się; odmiany, których potrzebę mogłoby okazać dłuższe doświadczenie, nie mogą być wprowadzane tylko na mocy prawa. 66) Kara konfiskaty majątku jest uchylona, i nigdy już wprowadzona być nie może. 67) Król ma prawo ulaskawienia i odmienienia kary. 68) Kodex Cywilny, i prawa teraz trwające, które teraznieyszym zasadom nie są przeciwne, zostają w swej mocy, dopóki prawem uchylone nie będą.

Szczególne zabezpieczające Prawa.

69) Woienni będący w rzeczywistej służbie, officerowie i żołnierze zostawieni w oczekiwaniu, wdowy, officerowie i żołnierze pensyonowani, zatrzymują swoje stopnie, znaki honoru i pensye. 70) Dług publiczny jest gwarantowany; wszelki rodzaj powinności, do jakich się Stan względem swoich wierzycieli obowiązał, jest nietykalny. 71) Dawna szlachta odzyskuje swoje tytuły, nowa zatrzymuje swoje. Król mianuje szlachtę według swojej woli, lecz udziela im tylko rangi i honoru, nie uwalniając bynajmniey od ciężarow i powinności względem towarzystwa. 72) Legia honorowa będzie utrzymana. Król wewnętrzną jej organizacją i znak ozdoby oznaczy. 73) Kolonie przez osobne prawa i urządzenia sprawowane będą. 74) Król i jego Następcy, przy swojej uroczystej koronacji, wykonają przysięgę, zachować wiernie niniejsze Konstytucyjne zasady.

Artykuły czasowe.

75) Deputowani z Departamentow Francuskich którzy przy ostatnim odroczeniu zasiadali w ciele Prawodawczem, zatrzymają miejsce swoje w Izbie, dopóki zastąpieni nie będą. 76) Pierwsze mianowanie piątej części Izby Deputowanych nastąpi najsobniey 1816 rdku, według porządku seryi, który miał miejsce za przeszłego Rządu.

Rozkazujemy, ażeby terazniejsze zasady Konstytucyjne, które stosownie, do naszej odezwy 2go Maja Senatowi i Ciału Prawodawczemu przedłożone były, przesłane zostały do Izby Parow i do Izby Deputowanych — Dano w Paryżu, roku Łaski 1814 i 19go Naszego panowania.

Ludwik,

Abbé de Montesquieu.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Gazety Berlińskie umieściły umowę zawartą w Paryżu d. 2 t. m. pomiędzy Rządem Pruskim i Rządem Duńskim, przywracającą handel pomiędzy temi kraiami do dawnych stosunkow, jakie jeszcze przed teraznieyszą wojną miejsce miały.

— Król Neapolitański w krajach swoich uchylił Konskrypcyą wprowadzając dawny sposob rekrutowania woyska. Dywizye powracające z kampanii otrzymały pozwolenie na swoich chorągwiach umieścić napis: *honor i wiara bez plamy.*

— Gazeta Berlińska donosi, że Kapitan Sycylijskiego statku, który z Palermo 22go Maja przybył do Neapolu, twierdził, że dnia 13 t. m. w Palermo ogłoszono, iż Dwor Sycylijski za utracone kraie na stałym lądzie ma otrzymać wyspy Jońskie.

— Dnia 24go Maja Feldmarszałek Xiążę Wellington przybył do Madrytu i zaraz potym miał audyencyą u Króla i całej Krolewskiej familii. — Król uchylił wszystkie postanowienia Kortezow po jego przybyciu do Hiszpanii wydane. Jenerał Freyre jest mianowany Ministrem woiennym. — Jenerał Lacy, którego poczytywano gorliwym stronnikiem Kortezow, uległ nakoniec, i do Dworu przybył.

— Dnia 3go Czerwca Xiążę Następca Szwedzki przybył do Sztokolmu, gdzie z wielką uroczystością przyjęty został. — Woyska Szwedzkie pod wodzą Jenerala Essena wyciągnęły linią o kilka mil od granic Norwegii, od Wenersborg aż do Sroehmstedt.

— Jenerał Pozzo di Borgo został w Paryżu w Urzędzie Cesarsko-Rossyyskiego Posła. — Najiasnieyszy Cesarz Rossyyski, jak donoszą Gazety Francuskie, rozkazał pułkom swojej Gwardyi wydać darem żołąd całoroczny. (z Gaz. Berl. i St. Peters.)

OBWIESZCZENIE

1 Niżej podpisany, prawnie umocowany od Kuratorji za Naywyższym Rozkazem nad majątkami Grafa Ferzena ustanowionej, podaję do wiadomości, iż wypuszczam w arendę na pewną liczbę lat majątki JW. Grafa Ferzena Dubiny w Prużańskim i Pużycze w Brzeskim Powiecie oba w Gubernii Grodzieńskię położone. Zyczący mieć takowe majątki w arendowney Possessyi zechcą naydalej przed 15 Julij b. r. udać się dla umowy do mnie w Grodnie mieszkającego — Dat w Grodnie 18 Junii 1814 Litewsko-Grodzieńskię Skarbowey Izby Assesor

Andrzej Dańkowski.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

2 Za Remissą przez Sąd Ziemi Powiatu Szawelskiego w roku 1814 miesiąca Januarij 30go dnia, zasła — Sąd Taxatorsko Exdywizorski, do majątku Waygowa, w Powiecie Szawelskim leżącego, po Dominiku i Juliannie Rodzicach, Janie i Antonim Czechowiczach, zesłych, pod konkurs przez ich Sukcesora, W. JP. Józefa Rybskiego Sędziego Granicznego Szawelskiego, oddanego na dniu 28 Februarij, zjechawszy komportacją przeznaczył, i zjazd powtórny dla ostatecznego rozsądzenia, na dzień 25 Julij roku idącego, zadeterminował, na który czas, aby wszyscy Wierzyciele z dowodami swoimi pod upadkiem w rzeczy przypowiadali się, tenże Sąd obwieszcza — Dat Mśca Junij 6 dnia.

*Sądu Ziemi i Exdywizorskiego
Regent Dominik Norejko.*

3 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, Dekrętem Remmissyiny Sąd Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, w roku terażniejszym 1814 miesiąca Februari 27 dnia zapadłym wyznaczony, tak na podział majątkow Borkiszek w Powiecie Wiłkomierskim i Orliszek w Wileńskim leżących, między dwóch braci rodzonych Justyna i Jozefa Sawrymowiczow Czesznikowiczow Mściławskich: jako też na rozdzielenie przez taxę i Exdywizyę, iedney z tych poławy Justyna Sawrymowicza między Kredytów Jego, na

d. 29 Maja Ru idącego przybywszy: Jurydykę w zwykłym zafundował porządku — Aktoraty połączył — Majątki wyż rzeczone zinwentowawszy w Administracyę oddał — Kommornikow wyznaczył, — Komportację papierów i majątku ruchomego zadeterminował, — Zgola wszystkie wniesione na tym pierwszym terminie między Stronami kwestie, według przepisow Dekretu Remmissyinygo zrezelowawszy — Czas do powtórnygo zjazdu, a zatem do ukończenia zaczętego dzieła dzień 28go Augusta naznaczył — W którym terminie mając ostatecznie rozsądzić, i oprócz tego wedle przepisanych reguł w Remissie przeciw nie stawiającym Kredytorem, Pretensorem i Debitorom amissyą w swych wyrokach zapisać; o tem przez trzykrotną awizacyą w Gazetach, zawiadamia Publiczność wzywając, aby każdy mający pretensyą do tych majątków, i ten kto by się liczył w rzędzie Debitorów, wszyscy na czas oznaczony (strzegąc się upadku w swych własnościach) iawili się z dowodami — Dzieło się w Borkiszkach roku 1814 miesiąca Maja 31 dnia.

Adam Kniaz Zagiel Podkomorzy Pttu Wiłkomierskiego
Sądów Exdywizorskich Prezydujący.
Jerzy Francuzewicz Z. W. Sędzia Exdywizor.
Justyn Mikulicz Sędzia G. P. Wiłkom. Exdywizor.
Felix Pawłowicz Komornik Pttu Wiłkom. Sądów
Podkomorsko Exdywizor Regent.

3. Sąd Graniczny Taxatorsko Exdywizorski na domiar satysfakcyi Wierzycieli JW. Stanisława Grafa Judyckiego wyznaczony wedle uprzedniego w dniu trzecim Mśca roku terażniejszego uczynionego postanowienia, w Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszonego, do miasta Hłuska w Powiecie Bobrujskim położonego: w dniu 15 Aprila zjechawszy, po ułatwieniu wszystkich z Possessorami Aktow, oraz wszelkich w tym miejscu właściowych czynności, na żądanie zastawnych Possessorow odbycia produktowych swych głosow w Dobrach Kamieniu pretendujących, Jurydykcyą swą do rzeczonych Dobr Kamienia w Minskiej i Litewsko-Wileńskiej Gubernii położonych przenosząc, zebranie się Kompletu na dzień 25 Junii roku bieżącego przeznaczył, w którym terminie, ażeby wszyscy possesjonalni i ręczni Wierzyciele sami przez się, lub Plenipotentow prawnie umocowanych z dowodami pretensyę do JW. Stanisława Graffa Judyckiego stosownie zjawniającemi, oraz ze wszelką gotowoscią stawali pod upadkiem rzeczy ostrzega.

Rafał Gordziatkowski Sędzia b. Ziemi: Ihumień: Prezyd.
Exdywizor.
Józef Rudnicki Podsejtek Ziemi: Bobrujski Exdywizor.
Jerzy Soroka Sędzia Ziemi: Oszmiań: Exdywizor.
N. g. 1814 Samuel Kostrowicki Pisarz b. Ziemi: Min: Exdywizor.
Junij dnia Józef Strupinski Sędzia Grodz. Oszmiań: Exdywizor.
4 Hłusk. Mateusz Boguski Sąd Exdywizor: Regent.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2. Niżej piszący się oczekując długo w cierpliwości właściowych kondacyi; Szlacheckiey postępkow, używatem wszelkich powołanych

szkodkowi dla JP. Michała Olendzkiego, aby się postrzegł i do właściwej przyszedł restytucji. Lecz kiedy to wszystko zostało użytym przeciwnie naprzódo, a ten Jegomość, któremu (z familią dzieci i żony Teofili z Czerników Olendzkiej, w tej porze, kiedy go nikt przytulic nie chciał zostającego w biednym i opłakany stan w miasteczku Hrozowie) rękę podałem, i prawdziwe dowody moralności na szczególne wdanie się WW. Sołohubow (którzy widzieli ich smutny los) okazałem; obmyślając sposob z czego mieliby żyć. A później różnemi odkrytymi wypadkami kiedy dowiedli oboje, pierwsza w dniu 8 Xbra 1813 Roku, a drugi w dniu 15 Februar. 1814 że nie są warci ulitowania moiego, lecz prawdziwych kroków nadgrody i poszukiwania na ich szkod i zabranych u mnie własności. Czynię zatem to ogłoszenie: zapatrując się bowiem na Oświadczenie W. Tomasza Wołodzki Porucznika w dacie 1811 roku 7bra 29 dnia przed Aktami Ziemskimi Słuckimi uczynione, na tegoż JP. Michała Olendzkiego, w którym dowodził, że Oblig na Oyca jego Tadeusza Wołodzki po ustałym życiu złe nastanie mającej przy JP. Michale Olendzkim okazał swoją ekystencją, i gdy równo z zamieszeniem tego o podeysie Oświadczeniu JP. Michał Olendzki cicho umilkemnił ony; chociaż był na dużą summę zamiesionym i zapisanym. Mam zatem potrzebę znajdując się w podobnym wypadku uczynię to Oświadczenie na tegoż JP. Michała Olendzkiego; iż on w dniu 15 Februar; oddalając się sekretnie z domu mego Hreska mimo to, że Kaziennych pieniędzy i włościąńskich z pod Administracyi mojej wiele zabrał: o co formą sledztwa szukać przez Policją postanowiłem, lecz nadto ważne papiery moje. listy, registra, afsygnacye, blankieta moje, i mnie poruczone jedne uprzednio z pod piernata gdzieś ja spał, w czasie upatrzonym sekretnie wyjął, a drugie na wielokrotne porzebowanie tań. nie powrócił, i czyniąc wielkie zjad sobie obietnice, u siebie aż dotąd zatrzymał, i nie zwraca. W celu byż może widokow podobnych, jakie swoim Oświadczeniem W. Tomasz Wołodzko datą wyż rzezoną objawił. Zaczyn przewidując złe konsekwencye, szkodliwe dla mnie i dla innych osob, ostrzegam, iż wszelkie Dokumenta z rąk JP. Michała Olendzkiego wychodzące, lub z jego pieczętarstwem albo z podobnych jemu osob są wątpliwe, i że ani ja onych nie będę się znał do zaspokoienia, ani też ktokolwiek bądź zostanie obowiązany. I nie tylko że przez Gazetę Kurjera Lit: to ogłaszam, ale w Powiatowych Słuckich Aktach to samo do wiadomości i zapobieżenia złemu podaję. I nawet nie celem to wydania i odkrycia złej konduity czynię: lecz w stosunku ochromienia siebie od złych konsekwencyow przez złe zamiary JP. Olendzkiego Michała zapobiegam. Datt 9 Junii 1814 Roku

Podpisuję się własną ręką: Hieronim Odymiec.

z Imieniem WW. JPP. Jakuba i Franciszki z Kuszelewskich Giedyminów Sędziów Ziemskich b. Powiatu Trockiego, przeciwko W.

JP. Stanisławowi Kuszelewskiemu Strażnikowiczowi Powiatu Grodzieńskiego czyni się oświadczenie w następnym rzeczy opisaniu — Obżałowany Stanisław Kuszelewski Strażnikowicz różnocozasowie, nabrawszy gotowej rękodajney summy u nas Giedyminów w różnych datach guro 40,000 złtch Poll. urczywszy opłatę oney za odebraniem przez Syna naszego JP. Józefa Giedymina Adwokata Trockiego Powiatu, umocowanego w dacie roku 1813 in Augusto pełnomocną Plenipotencją przyznaną, z odzyskać się mającący Sukcessyi po JP. Bernardzie Kuszelewskim w Guberniach Witepskiej i Mohilewskiej do wyszukania funduszu spadającego na rzecz Obżałowanego i na Siostry rodzone, i gdy dla ukonkludowania takowego interesu Syn nasz Józef Giedymin Adwokat Trocki po dziś dzień w Gubernii Witepskiej asystuie, a obok tego gdy w czasie niniejszym W. JP. Stanisław Kuszelewski Strażnikowicz Grodzieński w tym miesiącu Junii na Biało Ruś wyjeżdża — Przetę gdyby Powszechność była o tem sprzedaną: Iż do spadku takowego to jest do Folwarku zastawnego Kotowa w Gubernii Witepskiej w Powiecie Suraskim: i Placów w Mieście Witebsku: iak oraz do summ u JW. JP. Sianożęskich Podkomorzych: Hatowskiego, i Nowackiego Sztab Kapitana, oraz u innych znajdujących się: nie tylko my Giedyminowie Sędziowie za dług realny mamy Ewikeją poszukiwania: ale i Siostry rodzone s. p. Bernarda Kuszelewskiego Szambell był. Dworu Polskiego, do wspólnego działu należą — Z kolei takiej, ażeby żaden z Obywateli okupno lub przezastawienie Folwarku Kotowa: i Placów w Mieście Witebsku: podobnież o opłacenie i przełanie iak również nabycia za rzezonemi Obligami nie ważył się wchodzić w układy z wspomnionym Stanisławem Kuszelewskim Strażnikowiczem, iako nie mającym odpowiedzi na zawinione quantum; i Siostram rodzonym pod nieważnością i upadkiem takowych Transzaktów, i oraz wypłaconych summ, jedno tylko moc czynienia JP. Józefowi Giedyminowi we wszelkich wydarzeniach onego działania autoryzując moc nadaliśmy, iakowe oświadczenie do wiadomości ogulney w Guberniach Kraju Rossyyskiego awizując w Imieniu własnym, Zony mojej i Siostr rodzonych podpisałem — Datt 1814 roku miesiąca Junii 1 dnia.

Jakub Giedymin Sędz. Ziem. Pttu Trockiego.

2 Stanisław Dawgird Regent Graniczny Powiatu Lidzkiego, ma za obowiązek ostrzedz Publiczność całą, gdyby nikt się nie ważył nabywać wlewku na Rubli Srebrnych 150 od W. Marcina Narbutta, gdyż o zwrot tego Obligu Proceder jest rozwinięty w Ziemstwie Lidzkim.

Z następującym dniem 1szym Lipca, odnawia się prenumerata Gazety Kurjera Litewskiego; tak dla odbierających pocztą, iako też i na miejscu. Cena zwyczajna — Na miejscu przyjmuie się kwartalowa lub półroczna — Do odbierania przez pocztę nie przyjmuie się tylko półroczną — Redakcyja uprasza Szanownych swoich Prenumeratorów, aby się wcześniej zgłaszać raczyli.